

СТ А Н О В И Щ Е

за

дисертационния труд „Сравнителен анализ на Пекинската опера дзиндзю и италианската опера” на ВАНГ ЙЕ, за придобиване на образователната и научна степен „доктор” – професионално направление 8.3.Музикално и танцово изкуство ,Докторска програма „Музикознание и музикално изкуство” в катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство” към Факултет „Музикална педагогика” в Академия за музикално,танцово и изобразително изкуство „проф. Асен Диамандиев” – Пловдив

от

проф. д-р Деян Евгениев Павлов – преподавател по „Оперно пеене с диригент” –катедра „Музикално – сценични изкуства” към Вокален Факултет и „Оперно симфонично дирижиране” – катедра „Композиция и дирижиране” към Теоретико –Композиторски и Диригентски Факултет при Национална Музикална Академия „проф. Панчо Владигеров” – София

Ванг Йе е баритон и административен асистент в Италианската музикална Академия SOPHY ARTE MUSICA.Учи при професор Назарено Антинори и Сабрина Тройсе. През 2015г. завършва Националната Италианска Музикална Консерватория във Фермо,където получава стипендия да преподава като асистент на избран професор. Участва в множество концерти в Италия и през 2018г. професор Николо Верзина му препоръчва да продължи обучението си в Пловдив АМТИИ при проф. д-р Тони

Шекерджиева – Новак. Участва в много конкурси и печели награди, златен медал и участва в операта „Рита“ от Доницети на различни сцени в България.

Дисертационният труд съдържа общо 176 страници, които включват Увод, Четири глави, Заключение, Литература и Приложения и Приноси. Настоящият текст представлява сравнителен анализ на две емблематични за Източната и Западна култура опери – Пекинската и италианската опера.

В Увода се проследява произходът и развитието им в контекста на историческите, културните и философски различия, типични за мястото на тяхната поява. Анализират се и се сравняват структурата на сюжетите в Пекинската и италианската опера и художествените образи, както и спецификата на музиката и вокалното изпълнение в тях. В изследването са използвани емпирични и теоретични методи. С оглед на многогодишния образователен, научен и изследователски опит на кандидата, който е натрупал в Китай и Италия, се очаква, че е постигнато по-добро разбиране за тези две представителни форми на изкуство, които еволюират в представеното сравнително изследване на Пекинската и италианската опера. Оттук следва и причината за избор на темата на дисертацията.

Първа глава - „Произход и развитие на Пекинската опера дзиндзю и италианската опера“. В нея на базата на сравнение се разглеждат произходът и развитието на двете опери. Описани са подробно предшествениците на Пекинската опера – операта Хуей, Чу опера, и Кун опера и процесите и влиянията, които обуславят проследява зараждането на италианската опера от края на 16 век и причините за това. А именно идеята да бъде възродена в музикална форма драмата на Древна Гърция. Отделено е внимание на първата в историята опера „Дафне“ и на нейните създатели – поета Ринучини и композитора Пери, както и на най-ранната оцеляла опера „Евридика“, дело отново на поета Ринучини и по музика на Пери и Качини.

Във **Втора глава** „Сравнителен анализ на Пекинската и италианската опера чрез творбите „Пияната конкубина“ и „Мадам Бътерфлай“ - тяхното сливане и обединяване. Обединява ги темата за любовта, но ги различава нейната трактовка. Тук се анализират разликите между двете произведения по отношение на организация на техния сюжет, на изграждането на художествените образи, на сценичното изкуство и на музиката. Тази

съпоставка между двете представителни опери подготвя почвата и поставя основата за сравнително изследване на Пекинската и италианска опера в следващата, трета глава от дисертацията.

Трета глава - „Сравнителен анализ на Пекинската опера дзиндзю и италианската опера“ и предоставя задълбочено сравнително проучване на културните, на философските, на сценичните художествени характеристики, както и на музиката на двете драми. Проследява се как различните културни и социални системи са оказали влияние върху тях наред с типичните им национални характеристики. Пекинската опера като квинтесенция на китайската класическа естетика и носеща отличителните черти на Конфуцианството има за творческа концепция образование на високо ниво. Това се демонстрира изцяло на нейната сцена, превръщайки я в опера с „правила“. От своя страна италианската опера, родена във време, когато страната е най-богата в Европа, е под влияние на Западната философска мисъл. Пекинската опера дзиндзю има за основна своя характеристика органичната комбинация между пеене, четене, действие и свирене, което я прави уникална като форма на изкуство. При италианската опера музиката и драмата са споени в едно, създавайки една висша цялостна форма. И въпреки че двете опери имат различен акцент, те си остават интегрирани сценични изкуства, съчетаващи литература, музика и танц. Фокусът на тази глава пада върху разликите между Пекинската и италианска опера по отношение на сюжет и драматична структура. Сравнено е значението, което се отдава на сюжета в Пекинската и италианска опера като те са поставени в контекста на различните начини /тук е посочен „личен опит“/ и социалните изследвания на автора. Концентрирано се обобщават разликите - застаряваща публика, недостатъчно имплементиране на иновации или другата противоположност на тяхното прекомерно използване; и на последно място, но не последно по значение са еднообразните и скучни реализации на постановките, лишени от креативност и оригиналност.

Четвърта глава - „Проблеми и конструктивни решения пред двете опери“ – разглежда се какъв е метода за въвеждане на интерактивността и лоялността на аудиторията, въвеждане на изпълнения на паразик в реално време, масовостта и индивидуалността, както и удобството и придружителността, като всичко е базирано основно на „личен опит“ на кандидата.

ЗаклЮчението обобщава настоящото изследване по отношение на използваните и

задълбочено анализирани и интерпретирани академични материали на три езика – италиански, български и китайски, които авторът ползва свободно, както и по отношение на неговото значение. То не само изтъква важността от проследяването в сравнителен план на основните характеристики на Пекинската и италианска опера, но и акцентира върху направените експерименти, проучвания и интервюта за да се предаде обосновано настоящото състояние на двете опери с техните проблеми и затруднения и още по-важно да се предложат начини за справяне с тях.

Приносите на този дисертационен труд са следните:

Това е първата по рода си дисертация, която сравнява образователните и наследствените модели на двете опери. Тя обобщава приликите и разликите в историческия произход на двете опери.

Класифицира ролите на вокалните техники, сравнява езиковите особености, музикалното и артистично присъствие на изпълнителите съответно в Италианската опера и в Пекинската опера.

Това изследване е направено с надеждата, че би могло да се получи обмен между Пекинска опера и Италианска опера в академичен план и за улесняване на бъдещите оперни артисти да се справят с различните предизвикателства поставени и от двете „опери“.

Много подробно и ясно са описани всички статии, публикации и научната литература, която е използвал кандидатът.

След като се запознах с настоящият труд, като диригент с голям професионален опит, считам, че изследването е много интересно, запознава ни с доста интересни и непознати за нас прийоми, факти и интерпретации и убедено препоръчвам на научното жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ на кандидата Ванг Йе.

20.11.2022г.

професор д-р ДЕЯН ЕВГЕНИЕВ ПАВЛОВ